

ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน ของนักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

Knowledge, Consciousness, and Behaviors in Reducing Global Warming of Nursing Students, the Royal Thai Army Nursing College*

บทความวิจัย

วาสนา นัยพัฒน์**

Wassana Naiyapatana, R.N., M.S., Ph.D.**

บทคัดย่อ

ในสถานการณ์ปัจจุบันผลกระทบจาก “ภาวะโลกร้อน” เป็นสิ่งที่ต้องตระหนักถึงและให้ความสำคัญทั่วโลก เพราะส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงต่อมวลมนุษยชาติ วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ตระหนักถึงความสำคัญของแนวทางปฏิบัติเพื่อโลกสีเขียว (Green world) ที่ช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยฯ อาทิ โครงการแยกขยะ และโครงการท่อน้ำทิ้งไฟ เป็นต้น แต่โครงการดังกล่าวได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติจากนักเรียนพยาบาลในระดับหนึ่ง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาล 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน 3) เปรียบเทียบความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปี และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในวิทยาลัยฯ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 จำนวน 194 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มอย่างเป็นระบบจากจำนวนทั้งหมด 376 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรม และแบบสอบถามความคิดเห็นฯ รวมจำนวน 96 ข้อ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้มีความเที่ยงเท่ากับ .70, .70, .82 และ .87 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ANOVA และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนพยาบาลมีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 64.4) ($X = 19.32$, $SD = 3.04$) มีความตระหนักอยู่ในระดับสูง ($X = 3.99$, $SD = 0.87$) และมีพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับสูง ($X = 3.69$, $SD = 0.96$) ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีความรู้และพฤติกรรมเกี่ยวกับภาวะโลกร้อนสูงกว่านักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความตระหนักต่อภาวะโลกร้อนไม่แตกต่างกัน และนักเรียนพยาบาลส่วนใหญ่เต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการจัดโครงการฯ โดยมีคะแนนความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($X = 4.19$, $SD = 0.46$) กล่าวโดยสรุป นักเรียนพยาบาลมีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนในระดับปานกลาง จึงควรเพิ่มพูนความรู้ของนักเรียนพยาบาลด้วยวิธีการต่าง ๆ ส่วนด้านความตระหนักและพฤติกรรมนั้นพบว่าอยู่ในระดับสูง วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบกจึงควรใช้จุดเด่นนี้ในการผลักดันโครงการต่าง ๆ สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมโดยการให้นักเรียนริเริ่มโครงการในชีวิตประจำวันตามความสนใจของตนต่อไป

คำสำคัญ : ความรู้ ความตระหนัก พฤติกรรม ภาวะโลกร้อน นักเรียนพยาบาล

*ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

Corresponding Author: **พันโทหญิง ดร. อาจารย์พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

Abstract

Nowadays, the impacts of global warming are major concern around the world because they severely effect to mankind. The Royal Thai Army Nursing College (RTANC) has been focusing on practice guidelines for Green World that encourages friendly behaviors to environment. A few projects such as Garbage Separation Project (GSP) and Water and Electricity Ambassador Project (WEAP) have been established in the college, but the projects have been slightly co-operated by nursing students. This research was a descriptive study that aimed to 1) explore nursing students' knowledge, consciousness, and behaviors in reducing global warming, 2) determine the relationship between their knowledge, consciousness, and behaviors, 3) compare them in different year levels, and 4) survey their opinions toward participating in reducing global warming projects of the college. The samples including 194 freshmen, sophomore, junior, and senior nursing students were randomly systemically selected from a total of 376 nursing students. The data were collected by using 96 items in total of a knowledge test and three questionnaires for their consciousness, behaviors, and opinions about the projects. The questionnaires were validated by 3 experts and tired out demonstrated their reliabilities of .70, .70, .82, and .87 respectively. The data were analyzed by descriptive statistics, ANOVA, and Pearson product moment correlation coefficient.

It was found that global warming knowledge of nursing students was in an average level ($X = 19.32$, $SD = 3.04$) whereas their consciousness and their behaviors were in a high level ($X = 3.99$, $SD = 0.87$; $X = 3.69$, $SD = 0.96$ respectively). Their knowledge, consciousness, and behaviors were correlated at the significant level of .01. Senior nursing students earned their knowledge and behaviors higher than those of the sophomore and the senior ones. However, there was no significant difference among nursing students in all levels regarding their consciousness. Most nursing students were willing to participate in the projects with their high average score of opinions ($X = 4.13$, $SD = 0.46$). Summarily, nursing students revealed their knowledge of global warming in a moderate level, therefore, they should be enhanced to gain more knowledge by any mean. Nevertheless, their consciousness and behaviors in global warming was in a high level. Thus, the RTANC should take this advantage to further make the projects more tangible by initiating daily life related projects based on the nursing students' interest.

Keywords: knowledge, consciousness, behavior, global warming, Army nursing students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสถานการณ์ภาวะโลกร้อน ทำให้เกิดความแปรปรวนของภูมิอากาศ ฤดูกาล และปริมาณน้ำฝน ล้วนมีผลกระทบต่อประเทศไทยไม่ต่างจากประเทศอื่น ๆ ในโลก นักวิจัยได้คาดการณ์อุณหภูมิผิวโลกในอีก 100 ปีข้างหน้า หรือประมาณปี 2643 ว่าจะสูงขึ้นจากปัจจุบันราว 4.5 องศาเซลเซียส เนื่องจากจะมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ถึงร้อยละ 63 และก๊าซมีเทนร้อยละ 27 ของก๊าซเรือนกระจก สำหรับประเทศไทยมีอุณหภูมิสูงขึ้นประมาณ 1 องศาเซลเซียส ในช่วง 40 ปี อย่างไรก็ตาม หากอุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น 2 - 4 องศาเซลเซียส

จะทำให้พายุไต้ฝุ่นเปลี่ยนทิศทาง เกิดความรุนแรง และมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 - 20 ในอนาคต (โลกร้อน, 2556)

วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก ตระหนักถึงความสำคัญของแนวทางปฏิบัติเพื่อโลกสีเขียว (Green world) ที่ช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จึงจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ภายในวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก เพื่อช่วยลดภาวะโลกร้อน อาทิ โครงการแยกขยะ และโครงการทุดน้ำทุดไฟ เป็นต้น โดยที่โครงการแยกขยะนักเรียนพยาบาลจะมีส่วนร่วมในการแยกขยะ โดยจัดให้มีถังขยะแยกตามชนิดของขยะในแต่ละชั้นของหอพัก และจะมีการขายขยะเพื่อนำเงินมาพัฒนาหอพัก

ส่วนโครงการทุดน้ำทุดไฟ จะมีการรายงานยอดของการใช้น้ำใช้ไฟของหอพักในแต่ละวัน และจะมีคำขวัญมานำเสนอ และมีการรณรงค์ประหยัดน้ำประหยัดไฟ แต่สภาพปัจจุบันพบว่านักเรียนพยาบาลอาจยังไม่เคร่งครัดในการแยกขยะ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการนำขยะไปกำจัด และยังไม่เคยทำการสำรวจความร่วมมือของนักเรียนพยาบาลต่อการดำเนินโครงการดังกล่าว และการปฏิบัติของนักเรียนพยาบาลเป็นไปโดยสมัครใจหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยตั้งข้อคำถามที่ต้องการค้นหาคำตอบว่านักเรียนพยาบาลมีความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมต่อการลดภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับใด และต้องการพิสูจน์ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา (Social Learning Theory) ของ Bandura (1997, 1999, 2002) ที่ให้ความสำคัญของความแตกต่างของการเรียนรู้ (Learning) กับการกระทำ (Performance) เพราะคนอาจจะเรียนรู้หลายอย่างแต่ไม่กระทำ ทั้งนี้ Bandura ได้สรุปว่าพฤติกรรมของมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) พฤติกรรมสนองตอบที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งแสดงออกหรือกระทำสม่ำเสมอ 2) พฤติกรรมที่เรียนรู้แต่ไม่เคยแสดงออกหรือกระทำ และ 3) พฤติกรรมที่ไม่เคยแสดงออกทางการกระทำ เพราะไม่เคยเรียนรู้ Bandura (1997, 1999, 2002) ไม่เชื่อว่าพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะคงตัวอยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และทั้งสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ดังนั้นการวิจัยนี้จึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมในการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาล และเปรียบเทียบในแต่ละชั้นปี และสำรวจความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในวิทยาลัย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาล
3. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปี
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในสถาบัน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน
2. ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมของนักเรียนพยาบาลในการลดภาวะโลกร้อนตั้งแต่ช่วงเดือนเมษายน 2554 - กันยายน 2554 และความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนในวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

นิยามศัพท์

1. **ความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อน** หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นการจำและการระลึกได้ถึงความคิดของนักเรียนพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก จำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) แนวคิดเกี่ยวกับภาวะโลกร้อน 2) สาเหตุการเกิดภาวะโลกร้อน 3) ผลกระทบของภาวะโลกร้อน และ 4) วิธีการช่วยลดภาวะโลกร้อน มีเกณฑ์การประเมินดังนี้

คะแนน 21 - 30 ระดับสูง (ร้อยละ 70 ขึ้นไป)

คะแนน 11 - 20 ระดับปานกลาง (ร้อยละ 36.67 - ร้อยละ 70)

คะแนน 0 - 10 ระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 36.66)

2. **ความตระหนักต่อการช่วยลดภาวะโลกร้อน** หมายถึง การให้ความสำคัญของนักเรียนพยาบาลต่อการลดภาวะโลกร้อน ความมุ่งมั่นที่จะช่วยกันลดภาวะโลกร้อนด้วยวิธีการต่าง ๆ และความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ และมีมุมมองและความรู้สึกนึกคิดต่อภาวะโลกร้อนและวิธีช่วยลดภาวะโลกร้อน มีเกณฑ์การประเมินดังนี้ $1 - 2.33 =$ ต่ำ, $2.34 - 3.67 =$ ปานกลาง, $3.68 - 5 =$ สูง

3. **พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน** หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของนักเรียนพยาบาลที่จะช่วยลดภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นในห้วงเวลา 1 ปีที่ผ่านมา โดยประยุกต์จากแบบวัดพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของ กาญจนา สุขบัว (2551) จำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการบริโภคสินค้า/บริการ หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนพยาบาลด้านการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ เช่น เลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุ เลือกใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก

2) ด้านการจัดที่อยู่อาศัย หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนพยาบาลในการจัดที่อยู่อาศัย เช่น ปลุกต้นไม้ในสวนหน้าบ้าน แยกขยะก่อนทิ้ง

3) ด้านการใช้พลังงาน หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนพยาบาลที่ใช้พลังงาน เช่น ปิดเครื่องปรับอากาศในช่วงเวลากลางวัน เวลาแปร่งฟันไม่เปิดน้ำทิ้งไว้ ปิดไฟทุกครั้งหลังเลิกใช้งาน มีเกณฑ์การประเมินดังนี้ $1.00 - 2.33 =$ ต่ำ, $2.34 - 3.67 =$ ปานกลาง, $3.68 - 5.00 =$ สูง

4. **ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อน** หมายถึง การให้ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1 - 4 ที่มีต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดในการจัดกิจกรรมเหล่านี้ให้มีขึ้นในวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก โดยพิจารณาจากความร่วมมือของนักเรียนพยาบาล การสนับสนุน

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{376}{1 + 376 (0.05)^2} = 193.8 \text{ คน เท่ากับ } 194 \text{ คน}$$

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ขนาดตัวอย่าง
นรพ. ชั้นปีที่ 1	80	41
นรพ. ชั้นปีที่ 2	100	52
นรพ. ชั้นปีที่ 3	100	52
นรพ. ชั้นปีที่ 4	96	49
รวม	376	194

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีทั้งหมด 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล แบบเลือกตอบ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 ความรู้เรื่องภาวะโลกร้อน เป็นข้อคำถามเลือกตอบถูกผิด จำนวน 30 ข้อ (ความรู้ 5 ข้อ สาเหตุ 5 ข้อ ผลกระทบ 14 ข้อ และวิธีการช่วยลดภาวะโลกร้อน 6 ข้อ)

ตอนที่ 3 ความตระหนักต่อภาวะโลกร้อน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ เป็นข้อความเชิงบวก 12 ข้อ และเชิงลบ 8 ข้อ

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ ได้แก่

1) พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนด้านพฤติกรรมบริโภค 10 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวก 6 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 4 ข้อ

ของผู้บริหารงบประมาณ และความร่วมมือของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มีเกณฑ์การประเมิน $1.00 - 2.33 =$ ต่ำ, $2.34 - 3.67 =$ ปานกลาง, $3.68 - 5.00 =$ สูง

ประชากรเป้าหมาย

นักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบกทั้ง 4 ชั้นปี ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 376 คน

การเลือกตัวอย่าง

ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 อย่างมีระบบ (Systemic random sampling) จำนวน 194 คน จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ดังนี้

2) พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนด้านที่อยู่อาศัย จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวก 6 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 4 ข้อ และ 3) พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนด้านพฤติกรรมการใช้พลังงาน จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงบวก 6 ข้อ และข้อคำถามเชิงลบ 4 ข้อ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในสถาบันเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ

วิธีดำเนินการ

1. เสนอโครงร่างวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัย กรมแพทย์ทหารบกเพื่อพิจารณา และได้ผ่านการรับรองตามหมายเลขรหัสโครงการ N009h/54_Exp และได้รับอนุมัติให้ทำวิจัยจากหน่วยงานต้นสังกัดตามบันทึกข้อความที่ กท. 0446.20.7.1/144 ลง 21 ส.ค. 55

2. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและพิจารณาความสอดคล้องและเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.50 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้

3. ทดลองใช้กับนักเรียนพยาบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้ แบบวัดความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อน เท่ากับ .70 แบบวัดความตระหนักภาวะโลกร้อน เท่ากับ .70 แบบวัดพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน เท่ากับ .82 และแบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนในสถาบัน เท่ากับ .87

4. ดำเนินการเก็บข้อมูล ชี้แจงวัตถุประสงค์การทำวิจัย และพิทักษ์สิทธิ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล ประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน

2. สถิติอ้างอิงที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน มีดังนี้

1) ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาล โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

2) เปรียบเทียบความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปี โดยใช้สถิติ ANOVA

ปัญหาด้านจริยธรรม

ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดอธิบายวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับ และสอบถามความสมัครใจของผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งนี้การปฏิเสธหรือยุติการเข้าร่วมวิจัยจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก และความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนภายในสถาบัน ผลการวิจัย มีดังนี้

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนความรู้เรื่องภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปี

ความรู้	MAX	(ร้อยละ)	MIN	(ร้อยละ)	MEAN	(ร้อยละ)	แปลความ	S.D.
ชั้นปีที่ 1	26	(86.67)	13	(43.33)	18.51	(61.7)	ปานกลาง	2.82
ชั้นปีที่ 2	24	(80)	10	(33.33)	18.60	(62)	ปานกลาง	3.10
ชั้นปีที่ 3	25	(83.33)	15	(50)	19.81	(66.03)	ปานกลาง	2.28
ชั้นปีที่ 4	28	(93.33)	12	(40)	20.24	(67.47)	ปานกลาง	3.75

นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 20.24 (ร้อยละ 67.47) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 19.81 (ร้อยละ 66.03) และคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 18.51 (ร้อยละ 61.7) ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.120	3	.040	3.915*	.010
Within Groups	1.947	190	.010		
Total	2.067	193			

และพบว่า นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{(3, 190)} = 3.915, p < .05$) โดยนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนสูงกว่านักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยของความรู้เรื่องภาวะโลกร้อนในแต่ละด้านของนักเรียนพยาบาล

ความรู้	MAX	(ร้อยละ)	MIN	(ร้อยละ)	MEAN	(ร้อยละ)	S.D.
ด้านแนวคิดฯ	5	(100)	0	(0)	3.19	(63.8)	1.06
ด้านสาเหตุฯ	5	(100)	1	(20)	3.43	(68.6)	0.86
ด้านผลกระทบฯ	13	(86.6)	2	(13.33)	8.90	(59.33)	1.93
ด้านวิธีการฯ	5	(100)	0	(0)	3.55	(71)	1.14
รวม	28	(93.33)	10	(33.33)	18.46	(61.53)	3.04

ด้านวิธีการช่วยลดภาวะโลกร้อนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.55 (ร้อยละ 71) รองลงมาคือ ด้านสาเหตุการเกิดภาวะโลกร้อนมีคะแนนเฉลี่ย 3.43 (ร้อยละ 68.6) และด้านผลกระทบของภาวะโลกร้อนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 8.90 (ร้อยละ 59.33)

ด้านแนวคิดเกี่ยวกับภาวะโลกร้อน ด้านสาเหตุการเกิดภาวะโลกร้อนและด้านวิธีการช่วยลดภาวะโลกร้อนมีคะแนนสูงสุด คือ 5 คะแนน (ร้อยละ 100) และต่ำที่สุด ได้แก่ ด้านแนวคิดเกี่ยวกับภาวะโลกร้อน และด้านวิธีการช่วยลดภาวะโลกร้อน โดยได้คะแนนเท่ากัน คือ 0 คะแนน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความตระหนักต่อการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปี

นักเรียนพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก	Mean	SD	ระดับ
ชั้นปีที่ 1	3.98	0.80	สูง
ชั้นปีที่ 2	4.01	0.89	สูง
ชั้นปีที่ 3	3.93	0.92	สูง
ชั้นปีที่ 4	4.06	0.87	สูง
รวม	3.99	0.87	สูง

นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีความตระหนักต่อการช่วยลดภาวะโลกร้อนสูงที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 2 คือ 4.01 และต่ำที่สุดคือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 คือ 3.93

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.435	3	.145	1.200*	.311
Within Groups	22.965	190	.121		
Total	23.400	193			

เมื่อเปรียบเทียบกัน พบว่าคะแนนเฉลี่ยความตระหนักต่อการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีคะแนนอยู่ในระดับสูง แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F(3, 190) = 1.2, p > .05$)

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลจำแนกตามรายด้าน

พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน	Mean	SD	ระดับ
ด้านบริโภค	3.34	0.91	ปานกลาง
ด้านพลังงาน	3.79	0.98	สูง
ด้านที่อยู่อาศัย	3.95	0.99	สูง
รวม	3.69	0.96	สูง

นักเรียนพยาบาลมีพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนด้านที่อยู่อาศัยสูงที่สุด (3.95) รองลงมาคือ ด้านพลังงาน (3.79) และต่ำที่สุดคือ ด้านบริโภค (3.34)

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปี

นักเรียนพยาบาล	Mean	S.D	ระดับ
ชั้นปีที่ 1	3.72	0.94	สูง
ชั้นปีที่ 2	3.74	0.92	สูง
ชั้นปีที่ 3	3.58	0.99	ปานกลาง
ชั้นปีที่ 4	3.75	0.92	สูง

นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนสูงที่สุด คือ 3.75 รองลงมาคือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 2 คือ 3.74 และต่ำที่สุดคือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 คือ 3.58 โดยมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.951	3	.317	2.674	.049
Within Groups	22.530	190	.119		
Total	23.481	193			

และพบว่าพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F_{(3, 190)} = 2.674, p < .05$)

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนภายในสถาบันจำแนกตามโครงการ

ความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน	Mean	S.D	ระดับ
โครงการแยกขยะ	3.83	0.61	สูง
โครงการประหยัดพลังงาน ด้านการอุปโภค	4.34	0.51	สูง
โครงการประหยัดพลังงาน ด้านการบริโภค	4.39	0.51	สูง
รวม	4.19	0.46	สูง

นักเรียนพยาบาลมีความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนภายในสถาบัน พบว่าโครงการประหยัดพลังงานด้านการบริโภค มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.39 รองลงมาคือ โครงการประหยัดพลังงานด้านการอุปโภค มีคะแนนเฉลี่ย 4.34 และต่ำที่สุดคือ โครงการแยกขยะ มีคะแนนเฉลี่ยคือ 3.83 คะแนน ทุกรายการอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน

	ความรู้เรื่องการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน	ความตระหนักต่อการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน	พฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน
ความรู้เรื่องการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน	1	.275**	.231**
ความตระหนักต่อการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน		1	.412**
พฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน			1

**p<.01

ความรู้มีความสัมพันธ์กับความตระหนัก ($r = .275$) และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน ($r = .231$) และความตระหนักมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน ($r = .412$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 3 จำนวนชั้นปีละ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 26.8 มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.4 มีรายได้ครอบครัว 10,001 - 20,000 บาท/เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.4 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.01-3.50 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.8

2. ความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อน

นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนความรู้เฉลี่ยสูงสุดคือ 20.24 (ร้อยละ 67.47) ส่วนนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 1 มีคะแนนความรู้เฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 18.51 (ร้อยละ 61.7)

นักเรียนพยาบาลที่ได้คะแนนสูงสุด คือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 ได้ 28 คะแนน (ร้อยละ 93.33) และนักเรียนพยาบาลที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 2 ได้ 10 คะแนน (ร้อยละ 33.33)

เมื่อพิจารณาความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนเป็นรายด้าน พบว่า ด้านวิธีการช่วยลดภาวะโลกร้อนมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.55 (ร้อยละ 71) และด้านผลกระทบของภาวะโลกร้อนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 8.90 (ร้อยละ 59.33)

3. ความตระหนักต่อการช่วยลดภาวะโลกร้อน

คะแนนความตระหนักต่อการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีอยู่ในระดับสูง โดยนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ 4.06 และนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.93

4. พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อน

นักเรียนพยาบาลส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนด้านที่อยู่อาศัยมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (3.95) และพฤติกรรมด้านการบริโภคที่มีคะแนนต่ำที่สุด (3.34) และนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (3.75) ส่วนนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด (3.58)

5. ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อน

ความคิดเห็นของนักเรียนพยาบาลต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในสถาบัน พบว่า มีคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายโครงการพบว่า โครงการประหยัดพลังงานด้านการบริโภคมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.39 และโครงการแยกขยะ ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 3.83

6. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาล พบว่าความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปี พบว่านักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความตระหนักต่อการช่วยลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการช่วยลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. นักเรียนพยาบาลมีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับปานกลาง (มีคะแนนร้อยละ 61.53) ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนพยาบาลให้ความสนใจกับเนื้อหาสาระของภาวะโลกร้อนในรายละเอียดไม่มากนัก ซึ่งเป็นเนื้อหาเชิงวิชาการแต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนพยาบาลได้ให้ความร่วมมือและปฏิบัติเพื่อลดภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เป็นไปตามทฤษฎีของ Bandura (1997, 1999, 2002) ที่ให้ความสำคัญของความแตกต่างของการเรียนรู้ (Learning) กับการกระทำ (Performance) เพราะคนอาจจะเรียนรู้หลายอย่างแต่ไม่กระทำ การค้นพบนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุดตมา แสงวิเชียร (2554) ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องปัญหาภาวะโลกร้อนจากสื่อมวลชน และสื่อกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับปัญหาภาวะโลกร้อน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยของ Tepworachai และคณะ (2009) พบว่า กิจกรรมเสี่ยงตามสาย บอร์ด นิทรรศการ วิดีทัศน์ และการบรรยายโดยวิทยากร เรื่อง กลวิธี

ลดภาวะโลกร้อนไม่ได้ทำให้นักเรียนพยาบาลของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนนทบุรี มีความรู้เพิ่มมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยให้เหตุผลว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องภาวะโลกร้อนมาก่อนเข้าร่วมกิจกรรม

2. นักเรียนพยาบาลมีความตระหนักต่อการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 79.8) ทั้งนี้เนื่องจากจากนักเรียนพยาบาลมีการรับรู้ผลกระทบของภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว และมีอันตรายต่อชีวิต กอปรกับสถาบันมีการปลูกฝังให้นักเรียนพยาบาลมีจิตสำนึกที่ดีต่อการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน เช่น การรณรงค์ประหยัดน้ำ - ไฟ เป็นต้น ทำให้นักเรียนพยาบาลมีความตระหนักต่อการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนในระดับสูง ซึ่งมีความแตกต่างจากผลการวิจัยของ Tepworachai และคณะ (2009) ที่พบว่า นักเรียนพยาบาลกลุ่มตัวอย่างไม่มีความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาภาวะโลกร้อน ทั้งนี้อาจมีปัจจัยเรื่องสภาพแวดล้อม บริบทวัฒนธรรมองค์กร และการปลูกฝังในเรื่องดังกล่าวของสถาบันการศึกษานั้น ๆ

3. นักเรียนพยาบาลมีพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 73.8) ทั้งนี้เนื่องจากสถาบันมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการลดภาวะโลกร้อนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น โครงการแยกขยะ โครงการปลูกป่าชายเลน การส่งเสริมให้นักเรียนพยาบาลตักอาหารแต่พอรับประทานใส่ภาชนะของตน เพื่อป้องกันการเหลือทิ้ง เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ส่งผลให้นักเรียนพยาบาลมีพฤติกรรมในทางที่ดี ที่ส่งเสริมการลดภาวะโลกร้อนได้

4. นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีระดับคะแนนสูงที่สุด รองลงมา เป็นนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3, 2 และ 1 ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากจากนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่สูงกว่า มีประสบการณ์ในการเรียนรู้มากกว่า และเห็นแบบอย่างของรุ่นพี่มาก่อน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมปัญญาของ Bandura (1997, 1999, 2002) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการสังเกตจากตัวแบบ การเรียนรู้ผ่านตัวแบบให้เกิดประโยชน์สูงสุดจะต้องอาศัย 4 กระบวนการหลัก ได้แก่ ความตั้งใจ การเก็บจำ การกระทำ และการพอใจ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาญจนา สุขบัว (2551) ที่พบว่า ระดับชั้นปีของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิที่ต่างกัน ทำให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีความตระหนักต่อการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากจากความตระหนักของนักเรียนทุกชั้นปีที่มีอยู่ในระดับสูงอยู่เดิมที่พัฒนามาจากสภาพแวดล้อมของสถาบันที่ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กัลญา แก้วประดิษฐ์ (2553) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มีเจตคติการมีส่วนร่วมในการลดปัญหาภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับสูง ค่าเฉลี่ย 4.16 และในระดับชั้นปีไม่แตกต่างกัน

6. นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมเกี่ยวกับการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับสูง โดยนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนสูงกว่านักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้ จากการซักถามเพิ่มเติมพบว่า นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 เป็นนักเรียนรุ่นพี่ที่ต้องทำเป็นแบบอย่างให้กับรุ่นน้อง สำหรับนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 ที่มีพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนน้อยกว่านักเรียนพยาบาลทุกชั้นปีนั้น ทั้งนี้เนื่องจากการสัมภาษณ์นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 3 พบว่าเป็นชั้นปีที่เรียนค่อนข้างหนัก จึงให้เวลาและให้ความสำคัญกับเรื่องการเรียนรู้เป็นหลักมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมปัญญาของ Bandura (1997, 1999, 2002) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์นั้นไม่ได้เป็นผลพวงของการเสริมแรงและการลงโทษจากภายนอกแต่เพียงอย่างเดียว แต่วามนุษย์เราสามารถกระทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อควบคุมความคิด ความรู้สึก และการกระทำของตนเองด้วยผลการกระทำที่เขาหาเอง เรียกว่าเป็นการกำกับตนเอง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของกาญจนา สุขบัว (2551) ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ที่มีเพศ ระดับชั้นปี และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการช่วยเหลือภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากนักเรียนพยาบาลมีความรู้เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนมากขึ้น ทำให้เกิดความเข้าใจและแรงจูงใจต่อการช่วยเหลือภาวะโลกร้อน นำไปสู่แนวทางการปฏิบัติตนเพื่อช่วยเหลือภาวะโลกร้อนมากขึ้นไปด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาญจนา สุขบัว (2551) และ Tepworachai และคณะ (2009) ที่พบว่า ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

8. นักเรียนพยาบาลมีความคิดเห็นต่อการจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในสถาบันอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 83.8) ทั้งนี้เนื่องจากสถาบันมีการปลูกฝังให้นักเรียนพยาบาลมีจิตสำนึกสาธารณะ โดยจัดให้นักเรียนพยาบาลมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ที่เกี่ยวกับการช่วยลดภาวะโลกร้อน อาทิ โครงการแยกขยะ โครงการปลูกป่าชายเลน การดัดใช้ลิฟต์ทุกวันจันทร์ เป็นต้น ทำให้นักเรียนพยาบาลได้รับความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการลดภาวะโลกร้อน เล็งเห็นถึงความสำคัญของการลดภาวะโลกร้อน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในแนวทางที่ดีขึ้น และเกิดความมั่นใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแล้ว พบว่าการช่วยลดภาวะโลกร้อนไม่ใช่เรื่องยาก เป็นสิ่งที่นักเรียนพยาบาลทุกคนสามารถปฏิบัติได้ และเกิดประโยชน์ขึ้นจริง ดังนั้นถ้าจัดโครงการช่วยลดภาวะโลกร้อนขึ้นในสถาบันจึงมีความเป็นไปได้สูงที่นักเรียนพยาบาลส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ปัญหาของ Bandura (1997, 1999, 2002) ที่กล่าวว่า ถ้าเรามีการรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพ มีความสำคัญ และกระทำได้ เราก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่รับรู้ว่าคุณมีความสามารถจะมีความอดทน อดสาเห ไม่ท้อถอย และจะประสบความสำเร็จในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มความรู้เรื่องภาวะโลกร้อนของนักเรียนพยาบาลด้วยวิธีการที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรู้อย่างต่อเนื่อง
2. ควรเปรียบเทียบความรู้และความตระหนักก่อนและหลังการจัดโครงการรณรงค์การช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในสถาบัน เพื่อประเมินประสิทธิภาพหลังการรณรงค์และหาแนวทางการปรับปรุงเพื่อพัฒนาการจัดโครงการรณรงค์การช่วยลดภาวะโลกร้อนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ควรเปิดโอกาสหรือจัดกิจกรรมเสริมให้นักเรียนพยาบาลแต่ละชั้นปีได้อภิปรายเกี่ยวกับมาตรการช่วยลดภาวะโลกร้อนภายในสถาบัน และมีส่วนร่วมในการทำงานจิตอาสาเพื่อชุมชนและสังคมที่เกี่ยวข้องกับการลดภาวะโลกร้อน

เอกสารอ้างอิง

- กัลญา แก้วประดิษฐ์. (2553). เจตคติและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการลดปัญหาภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- กาญจนา สุขบัว. (2551). ความรู้และพฤติกรรมลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. สืบค้นเมื่อวันที่ 25 เมษายน 2554 จาก http://tdc.thailis.or.th/tdc/search_result.php
- ประเทศไทยกับภาวะโลกร้อน (2556) สืบค้นเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2556 จาก http://www.baanjomyut.com/library/global_warming/thai_global_warming.html
- สุดตมา แสงวิเชียร. (2554). การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัย มสธ. สาขา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 7(3) : 147-160.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. New York: Freeman.
- Bandura, A. (1999). A social cognitive theory of personality. In L. Pervin & O. John (Eds.). *Handbook of personality* (2nd ed., pp. 154-196), New York: Guilford Press.
- Bandura, A. (2002) Social cognitive theory in cultural context. *Journal of Applied Psychology: An International Review*, 51: 269-290.
- Tepworachai, U., Pinyomit, S., Muanmee, N., Dejphet, S. (2009). Global Warming Education Effect on Nursing Students at Boromarajonani College of Nursing, Chang Wat Nonthaburi *Journal of Health Science Research*, 3(2) : 1-5.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introduction Analysis*. Tokyo: Harper International Edition.